

Ígélet

Az emberek körülállnak,
rámfüggesztik szomorú szemeiket,
s azt mondják:
– Olyan vagy, mint Mi,
olyan, akár az elértéktelenedő pénzek
s mint a be nem váltott ígéretek;
Te is csak olyan vagy,
barátunk.
Megnézem hát magam,
végig, lelkem szakadozott ruháját,
hosszan a felfeslett sebeket
s a hallgatag meszes csontvázat
magamban,
ahogy lépi velem a véges percek.
Aztán nyújtott, élő ujjaimra nézek,
s megérintem velük szemeitek
éteri drágakövét.
– Lássátok – mondom –,
olyan vagyok, mint Ti,
olyan, mint a mindig újszülött
gondolat,
mint az élő hangszer s a szerszám,
s mint az ígélet, ami testet öltött;
Én is csak olyan vagyok.

Paulinyi Tamás